
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (ΠΑΛΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ

22-6-2020

A1. «Νόμισε πως ερχόταν προς το μέρος του ένας άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρώμικη όψη, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, τον κατέλαβε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί τ' όνομά του.»

- «Καθώς (ή: όταν) ο Οκταβιανός επέστρεφε στη Ρώμη μετά τη νίκη του στο Άκτιο, πήγε να τον συναντήσει κάποιος άνθρωπος που κρατούσε ένα κοράκι. Το είχε διδάξει να λέει τα εξής: «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή στρατηγέ». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σηστέριους. Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σ' ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσης συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου (ή: έχασα το λάδι και τον κόπο μου)».
- «Η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, ενώ επιδίωκε την εμφάνιση κάποιου γαμήλιου οιωνού για την κόρη της αδελφής της, σύμφωνα με τις πατροπαράδοτες συνήθειες, δημιούργησε η ίδια οιωνό. Μια νύχτα δηλαδή καθόταν μα την κόρη της αδερφής (της) σε κάποιο μικρό ιερό και περίμενε μέχρις ότου ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στον σκοπό τους.»

- B1.** Squalidiores
Simillimum
Effigies
Cuiusdam
Parium salutationum
Diutius
Mos priscus
Omina nuptialia
Sacellum quoddam
Noctium
Aliqui

- B2.** Existimavissemus (existimassemus)

Veniendo

Aspicereris-re

Concipere

Cupient

Redeuntis

Institutu

Dic

Avete

Interesse

Emisse

Docuissetis

Petendo

Fieret

Persederint

Γ1α. magnitudinis :είναι γενική της ιδιότητας, ως ετερόπτωτος προσδιορισμός, στο hominem.

Effigiei : είναι δοτική αντικειμενική (δοτική ως συμπλήρωμα), ως ετερόπτωτος προσδιορισμός, στο simile.

Caesaris : είναι γενική του ενδιαφερομένου προσώπου στο απρόσωπο ρήμα interfuit.

Milibus : είναι απρόθετη αφαιρετική της συγκεκριμένης αξίας στο ρήμα emit.

Filiae : είναι δοτική προσωπική χαριστική στο ρήμα petit.

Γ1β. sutor quidam eo exemplo incitatus est

Γ2α. ut corvum doceret parem salutationem : είναι δευτερεύουσα ουσιαστική, βουλητική πρόταση. Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό και συγκεκριμένα με χρόνο παρατατικό (doceret), γιατί σύμφωνα με την ιδιομορφία της ακολουθίας των χρόνων εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (incitavit) και αναφέρεται στο παρελθόν. Υπάρχει συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησης της. Συντακτικά λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο incitavit.

Dum aliqua vox congruens proposito audiretur : είναι δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση (καταφατική). Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, επειδή δηλώνει προσδοκία/επιδίωξη και ειδικότερα χρόνου παρατατικού (audiretur), γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (exspectabat) και εκφράζει το υστερόχρονο στο παρελθόν. Συντακτικά

λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο *expectabat*.

Γ2β. **Quo (=eo) aspecto Cassius, timorem concepit**

Caecilia... petens, ipsa fecit omen

Γ2γ. **Caecilia, quae uxor Metelli erat.**

ΟΡΟΣΗΜΟ